

מ"ת 385/05/16 - מדינת ישראל נגד א מ

בית משפט השלום בחיפה

05 מאי 2016

מ"ת 385-05-16 מדינת ישראל נ' מ(עציר)

מ"ת 383-05-16

לפני כבוד השופטת שולמית ברסלב
המבקשת
מדינת ישראל

נגד
המשיב
א מ (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד יפית לוי

ב"כ המשיב: עו"ד יגאל טרוגמן ועו"ד פרחובניק מטעם הסגוריה הציבורית

המשיב: בעצמו, בליווי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. לפני בקשה למעצר עד תום ההליכים בהתאם לסעיף 21(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: "החוק").

2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום במסגרת ת"פ 383-05-16 בבית משפט השלום בחיפה בגין איומים (עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977).

על פי עובדות כתב האישום המשיב והגב' ס כ (להלן: "המתלוננת"), הם בני זוג ידועים בציבור משנת 1992 ולהם שני ילדים משותפים. השניים התגוררו ברחוב ***, חיפה (להלן: "הדירה") עד לחודש מרץ 2016 עת המשיב עזב את ביתם המשותף. ביום 27.4.16 בשעה 12:00, הגיע המשיב לבית כדי לאסוף דברי דואר, והמתלוננת ידעה אותו אודות קשר זוגי חדש. המשיב הגיב בכעס ואיים עליה בפגיעה שלא כדין בגופה באומרו לה: **"זה לא יתקיים ואם זה יתקיים, יקרה משהו לא טוב. את רוצה שהילדים יהיו יתומים?"**.

עמוד 1

לתגובתהמתלוננת הגיב המשיב: **"הילדים כבר יתומים"** והמשיך לאיים: **"אם ככה את מדברת, עכשיו החיים שלי נגמרו"** **"את למטה ואני בפנים"**. המשיב בעט בכיסא ועזב את הבית. בהמשך התקשר המשיב למתלוננת והורה לה שלא להמשיך בקשר הזוגי החדש באיימו: **"את רוצה שיהיה רצח כבר עכשיו?"**. המשיב התקשר אחר כך לבת המשותפת, וחזר על איימו: **"זה לא יהיה אני גומר לה את החיים. אמא שלך למטה ואני בפנים. נגמרו לי החיים"**. אחר כך, הוסיף והתקשר לבת נוספת, מנשואיו הראשונים, בחוזרו על איימים אלה.

במעשיו, איים המשיב על המתלוננת ועל שתי בנותיו בפגיעה שלא כדין בגופה של המתלוננת בכוונה להפחידן או להקניטן.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשת המבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

על פי נימוקי הבקשה, למאשימה יש ראיות לכאורה להוכחת אשמו של המשיב. עוד נטען כי עולה תמונה של מסוכנות ממשית כלפי המתלוננת; וכי קיים חשש לשיבוש הליכי משפט, בשים לב לכך שהמתלוננת היא בת זוגו של המשיב ושתי עדות מרכזיות הן שתי בנותיו.

תיק המשטרה נמסר לעיוני.

4. המשיב הודה בקיומן של ראיות לכאורה. בכל הקשור לעילת מעצר נטען כי הגם שמתקיימת עילת מעצר, היא אינה בעצימות גבוהה וניתן לאינה באמצעות חלופת המעצר המוצעת על ידם: מעצר בית בבית האחין בפיקוח האחין ושני בניו של המשיב.

5. בבואנו לדון בבקשה למעצר עד תום ההליכים, שומה עלינו לבחון תחילה את קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר; ורק לאחר מכן, להוסיף ולבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה שפגיעתה בחרותו של המשיב פחותה.

6. ראיות לכאורה -

המשיב מודה כי קיימות ראיות לכאורה וטוב שכך. לעניין זה, די אם נפנה להודעות המתלוננת מיום 27.4.16 ומיום 28.4.16 שעה 07:02; להודעת הבת המשותפת (ל כ) מיום 28.4.16 שעה 08:30; להודעת בת נוספת של המשיב 28.4.16 בשעה 09:41 (ר מ) ולתמליל שיחה למוקד (נספח יח' לתיק המשטרה).

אך אין אתה צריך להרחיק לכת באשר המשיב הודה באירועים כתיאורם בכתב האישום (ראו: הודעה מיום 27.4.16 שעה 14:31).

המשיב הודה בחקירתו, כי כאשר הודיעה לו המתלוננת על קשר זוגי חדש, אמר לה: **"שזה לא יתקיים ואם זה**

יתקיים, יקרה משהו לא טוב ושאלתי אותה אם היא רוצה שהילדים יהיו יתומים ואז היא ענתה לי שכבר הילדים יתומים, אז אני אמרתי לה שאם ככה היא מדברת, היא כבר מחקה אותי מזמן ואז אני אמרתי לה: "עכשיו החיים שלי נגמרו" וס שאלה אותי: "מה זאת אומרת?" ואני אמרתי לה: "את למטה ואני בפנים" ואז מתוך עצבים, אני בעטתי בכיסא פלסטיק....". כאשר נשאל למה בדיוק התכוון במילים "את למטה ואני בפנים"? השיב: "היא בקבר ואני בבית סוהר".

המשיב גם הודה שהתקשר לבת המשותפת ואמר לה "שאמא שלך סיפרה לי שיש לה קשר עם גבר אחר ואמרתי לה שזה לא יהיה ואני גומר לה את החיים, ואז היא שאלה אותי למה אני מתכוון ואז אמרתי לה: אמא שלך למטה ואני בפנים ואמרתי לה: נגמרו לי החיים". המשיב הודה גם שהתקשר גם לביתו מנישואין קודמים וחזר על הדברים.

המשיב הודה עוד כי הוסיף והתקשר למתלוננת ואמר לה: "שהיא לא תלך עם אף אחד והיא אמרה לי שהיא רוצה שאבוא לפגוש אותו, כי הוא נמצא אצלה ואז אני שאלתי אותה אם היא רוצה שיהיה רצח כבר עכשיו, ואמרתי לה שאני לא בא...".

משכך, שוכנעתי כי יש ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב כנדרש בסעיף 21(ב) לחוק.

7. עילת מעצר -

המדובר בעבירה של איומים. בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק קמה חזקת מסוכנות ביחס ל"עבירת אלימות בבן משפחה כמשמעותו בחוק למניעת אלימות במשפחה התשנ"א-1991" ושומה על המשיב להפריך חזקה זו. בהתאם לסעיף 1 לחוק למניעת אלימות במשפחה התשנ"א-1991: "בן משפחה - לרבות מי שהיה בן משפחה בעבר, והוא אחד מאלה: (1) בן זוג, הורה או...". המשיב לא הפריך את חזקת המסוכנות הסטטוטורית.

המונח "עבירת אלימות" כולל גם איום לביצוע עבירת אלימות. כפסיקת כבוד הש. א. לוי ב-רע"פ 8188/09 (2009) (בהתייחסו להפעלת מאסר על תנאי):

"..... מבלי למצות אומר, כי שימוש בכוח לשם פגיעה בגופו של אחר, או איום לעשות שימוש בכוח שכזה, הם מן המעשים המצויים בגרעינו של אותו מושג. פלוני, המגלה בדיבורו רצון לחנוק בזרועותיו אדם אחר - וכך עשה המבקש שבפני, נוהג לפי כל דעה מנהג אלים. אמת, לאלימות פנים רבות. קשת המעשים הבאים בגדרה היא רחבה. המבקש להרתיע אדם מפני נקיטתה אפשר כי יתקשה לנקוב - יהא זה מסיבות טכניות או מהותיות - בכל אחד ואחד מבין אלה. אך היטב תהא נהירה לו ההגבלה העקרונית אשר אותה יש להטיל. אין כל שחר לטענה כי משלא מימש את איומיו, היינו, לא כרך בפועל את ידיו סביב צווארה של המתלוננת וחנקה, ראוי המבקש לפטור מהפעלתה של הסנקציה בגין האיסור שהפר".

(וראו גם: מ"ת (חיפה) 14395-12-10, מ"י נ' פרץ (2010)). יוער כי כל שנאמר בפסק הדין בו נאחז המשיב (בש"פ 6232/04) הוא כי ככלל העבירה של סחיטה באיומים אינה מקימה חזקת מסוכנות. הא ותו לא. מעבר לכך - השוו: ע"פ 6420/10, סלסנר נ' מ"י (2011) לעניין הפעלת תנאי ביחס לעבירת שוד).

מעבר לדרוש יאמר כי בענייננו מתקיימת גם עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק.

בכל הקשור למעשה - המשיב מתנגד לקיום קשר זוגי חדש בין המתלוננת ובין גבר אחר. המשיב לא הסתפק באיום אחד אלא גם לאחר שיצא מהבית הוא הוסיף להתקשר למתלוננת, דרש כי לא יהיה לה קשר זוגי חדש והבהיר באופן חד משמעי את כוונתו לממש איומיו אם לא תעשה כן. המשיב, אף הוסיף והתקשר לבת המשותפת ואף לבת נוספת שלו ואף לפניהן איים כי אם המתלוננת תקיים את הקשר הזוגי, הוא ירצח אותה.

ניסיון החיים מלמדנו כי, בפרט בכל הקשור לאלימות במשפחה, איומים עלולים להידרדר למעשים ואלימות פיזית ויש לנהוג במשנה זהירות במקרים אלה לבל התפרצויות בלתי נשלטות תובילנה למימוש האיומים (והשוו: בש"פ 9792/07, מ"י נ' פלוני (2007)). מטעם זה אף עוצמת האלימות אינה המדד הבלעדי או אף העיקרי לבחנת מסוכנות אלא **"על בית המשפט לבחון את הצבע והגוון של המסוכנות על רקע מכלול התנהגותו של הנאשם כלפי בת הזוג"** (ראו: בש"פ 655/10 ח. ד. נ' מדינת ישראל, (2010)).

בכל הקשור לעושה - לחובת המשיב (יליד 5.9.1956) שתי הרשעות קודמות לרבות באיומים, אך הם התיישנו. עם זאת מחומר החקירה עולה כי עזיבת המשיב בחודש מרץ 2016 הייתה בליווי המשטרה עקב פניית המתלוננת למוקד (ראו למשל: הודעת המתלוננת מיום 28.4.16 שורות 1013).

משכך, יש לקבוע כי מתקיימת בעניין דא עילת מעצר בין מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק ובין מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק.

מאחר וב"כ המשיב הרחיב לעניין זה, אציין כי "מקבילית הכוחות", כדברי כבוד הש. עמית ב-בש"פ 5564/11, **פלוני נ' מ"י (2011)** היא בין עוצמת הראיות לכאורה ובין חלופת מעצר:

"ואכן, הפסיקה עמדה זה מכבר על הזיקה בין עוצמת הראיות לבין חלופת מעצר. בהשאלה מתורת הסעדים הזמניים במשפט האזרחי, קיימת "מקבילית כוחות" בין עוצמת הראיות לכאורה לבין מידת ההגבלה על חירותו של הנאשם. ככל שעוצמת הראיות קטנה יותר ובחינת חומר החקירה, אפילו בשלב הלכאורי, מעוררת ספקות וסתירות, כך תגדל הנכונות לשחרר לחלופת מעצר. ולהיפך, ככל שהראיות לכאורה חזקות וחד-משמעיות יותר, ובהתקיים שאר התנאים להורות על מעצר, כך תקטן הנכונות להסתפק בחלופת מעצר עם זאת, מקום בו עילת המעצר היא עוצמתית, והאינטרס שביסוד המעצר הוא כזה שכל נטילת סיכון לגביו תהיה בלתי סבירה, כך שאין למעשה חלופת מעצר מתאימה

**שתוכל להגשים את מטרות המעצר, לא יהא מנוס ממעצרו של הנאשם, על אף
הבעייתיות במשקלן של הראיות לכאורה..."**

8. **חלופה -** כמצוות סעיף 21(ב)(1) לחוק, יש להוסיף ולבחון, האם קיימת חלופת מעצר אשר פגיעתה בחירותו של המשיב פחותה.

המשיב מבקש לשחררו ל'מעצר בית' מלא בבית אחיינו בפרעם בפיקוח אחיינו כמפקח עיקרי ושני בניו של המשיב.

שלושת המפקחים המוצעים הפגינו רצינות. ברם, שלושתם בעלי הכרה מוגבלת מאוד של טיב היחסים בין המשיב ובין המתלוננת וכפועל יוצא הבנת המסוכנות הגלומה במשיב, ככל הנראה, על רקע הקשר הרופף עם האב (ראו גם הודעות הבנים ובעיקר אחותם במשטרה בדבר נתק). הבנה זו נדרשת על מנת שיוכלו לפקח על המשיב, ולהציב לו גבולות ברורים, כמצופה ממפקחים על משיב המשוחרר לחלופת מעצר.

מעבר לכך, שני הבנים עובדים ואינם זמינים משך מרבית שעות היום (04:00-20:00), כאשר הבן המבוגר יותר אף בעל משפחה. הבן הצעיר אף הודה כי לא יוכל לשאת במשימה לאורך חודשים. מנגד, האחין סובל מבעיות רפואיות והודה שהוא עתיד להתחיל טיפולי שיקום בקרוב. משכך, גם התכנות החלופה לאורך זמן מוטלת בספק.

בנסיבות אלה, מצאתי כי האיזון הנאות יהיה על דרך שחרור זמני לחלופה עד לקבלת תסקיר מעצר, תוך דרישת ערבויות לרבות הפקדה כספית, כאשר לא יהיה בשחרור זה כדי למנוע הוריה על מעצר עד תום ההליכים אם וככל שאגיע למסקנה זו בדיון הבא לאחר קבלת תסקיר מקיף.

9. אשר על כן, אני קובעת דיון נוסף **ליום 14.6.16 שעה 12:00 באולם מעצרים.**

עד למועד זה המשיב ישוחרר באופן זמני ממעצרו וזאת בכפוף למילוי כל התנאים שלהלן:

9.1 המשיב ישהה במעצר בית מלא, בבית אחיינו, מר מ ח ת.ז. **** שפרעם, בפיקוחו מר מ ח ת.ז. *** ובפיקוח שני בניו מר ס מ ת.ז. *** ומר ע מ ת.ז. **** (וביחד להלן: "המפקחים").

על אף האמור, יהא המשיב רשאי לצאת מן הבית לצורכי הגעה לדיון בבית משפט ו/או למשטרה לחקירה ככל שיוזמן על ידה.

כל יציאה מהבית מותנית בכך שאחד המפקחים הנ"ל יתלווה אליו מעת היציאה ועד למועד החזרה, יודיע על היציאה, מבעוד מועד, למשטרה, ובין השאר, ידווח למשטרה על שעת היציאה, יעד היציאה, סיבת היציאה ומועד חזרה משוער ויודיע בפועל בעת החזרה.

9.2 נאסר בזאת על המשיב ליצור קשר כלשהו, בין ישיר ובין עקיף, עם מי מהמעורבים בתיק זה,

לרבות המתלוננת, ילדיה ובתו מנישואין קודמים (רוזליה מוחסן) ועל הערבים לוודא איסור יצירת קשר בכל אמצעי שהוא, לרבות באמצעי תקשורת וטלפונים סלולאריים.

9.3 נאסר על המשיב להתקרב למרחק שיפחת מ- 100 מטר מכתובת מגוריה של המתלוננת, ממקום עבודתה ומכל מנקום בו היא נמצאת.

9.4 ניתן בזה צו עיכוב יציאתו של המשיב מהארץ. אם המשיב מצויד בדרכון יפקידו במשטרת ישראל תוך 3 ימים.

9.5 המשיב יפקיד מזומן בסך של 5,000 ₪ בקופת בית המשפט. סכום זה תשמש להבטחת התייצבותו של המשיב לחקירה בפרשה מושא התיק שלפניי, לישיבות בית המשפט נשוא התיק שלפניי וכערובה למילוי תנאי השחרור.

9.6 שלושת המפקחים/ערבים (מר מ ח ת.ז. *** שפרעם, בפיקוחו מר מ ח ת.ז. *** ובפיקוח שני בניו מר ס מ ת.ז. *** ומר ע מ ת.ז. ****) יפקידו מזומן בסך של 2,500 ₪, כל אחד, בקופת בית המשפט. סכום זה תשמש להבטחת התייצבותו של המשיב לחקירה בפרשה מושא התיק שלפניי, לישיבות בית המשפט נשוא התיק שלפניי וכערובה למילוי תנאי השחרור.

9.7 שוטרי משטרת ישראל יוכלו להיכנס למקום בו מתקיים מעצר הבית לצורך בדיקת קיומם של התנאים המגבילים.

9.8 מיד עם המצאת הערובה הנדרשת ומילוי תנאי הערובה, ישוחרר המשיב ממעצרו. יפר המשיב תנאי מתנאי מעצרו, הוא ייעצר ויובא בפני שופט תורן תוך 24 שעות.

10. שרות המבחן מתבקש לערוך את תסקיר המעצר כך שיונח לפניי עד למועד הדיון.

תסקיר המעצר יבחן את נסיבותיו האישיות של המשיב, עומק מסוכנותו, מידת הפיקוח והריסון שניתן להפעיל עליו וכן חלופות מעצר ככל שתוצגנה לפניי, לרבות, החלופה שהוצגה לפניי.

תיק המשטרה מושב למבקשת.

פרוטוקול זה מהווה אסמכתא לשחרור.

המזכירות תמציא עותק החלטה זו לשרות המבחן.

ניתנה והודעה היום כ"ז ניסן תשע"ו, 05/05/2016 במעמד הנוכחים.

שולמית ברסלב , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מעכבת את ביצוע החלטת השחרור עד מחר (6.5.16) שעה 11:00 בכפוף לכך שהמבקשת תודיע למזכירות, לב"כ המשיב וליחידת הליווי עוד היום עד השעה 12:00 את עמדתה הסופית, כדי שבמידה שתחליט שלא לערור, ניתן יהיה להיערך כראוי לעמידה בתנאי השחרור.

ככל שהמבקשת תודיע שאין בכוונתה להגיש ערר או ככל שלא תוגש כל הודעה עד המועד כאמור - ישוחרר המשיב בתנאים.

ככל שהמבקשת תודיע שבכוונתה להגיש ערר - הערר יוגש עד ליום 6.5.16 בשעה 08:30. במקרה זה על המבקשת לדאוג לזימון המשיב ובא כוחו לבית המשפט המחוזי לצורך שמיעת הערר.

פרוטוקול זה מהווה אסמכתא לשחרור/כליאה.

ניתנה והודעה היום כ"ז ניסן תשע"ו, 05/05/2016 במעמד הנוכחים.

שולמית ברסלב , שופטת